

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl soudkyní JUDr. Věrou Šimůnkovou ve věci

žalobce: **J. D.**, narozený X
bytem X
zastoupený Mgr. Miroslavem Kadlecem, advokátem
sídlem Zakšín 4, 472 01 Dubá

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, Praha 5

o **žalobě proti rozhodnutí žalovaného** ze dne 5. 11. 2019, č. j. 144448/2019/KUSK, sp. zn. SZ_133363/2019/KUSK,

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

Vymezení věci a vyjádření účastníků

1. Žalobce se žalobou podle části třetí hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení výše označeného rozhodnutí, kterým žalovaný ve výroku o výši pokuty změnil a ve zbytku potvrdil rozhodnutí Komise k projednávání přestupků města M. H. (dále jen „přestupková komise“) ze dne 18. 7. 2019, č. j. MH-SČŽÚ/5630/2018-29/RP-53,54,55,56/2018 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku proti majetku dle § 8 odst. 1 písm. a) bod 4 zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění účinném do 15. 8. 2018 (dále jen „zákon o některých přestupcích“), kterého se měl dopustit tím, že dne 15. 4. 2018 v Ž. O., k. o. Ž. - Ž., zavíracím nožem úmyslně propíchl přední pneumatiku včetně duše na jízdním kole J. Š., čímž mu způsobil škodu ve výši 600 Kč. Za spáchání tohoto přestupku byla žalobci uložena pokuta 2 000 Kč, napadeným rozhodnutím snižena na 500 Kč, a povinnost k paušální náhradě nákladů přestupkového řízení ve výši 1 000 Kč.
2. Žalobce uvádí, že odpovědnost za přestupky zanikla prekluzí, neboť nedošlo k účinnému zahájení řízení o přestupku v době jednoho roku od jeho údajného spáchání, tedy do 15. 4. 2019. Oznámení o zahájení řízení bylo zástupci žalobci doručeno (ve formě skenu bez elektronického podpisu) až po vydání prvostupňového rozhodnutí dne 24. 7. 2019, a to datovou zprávou ID X spolu s doručenkami uvedenými na č. 1. 75 a 76 správního spisu přestupkové komise. Tyto doručky se týkají dokumentů zaslaných zástupci žalobce dne 20. 11. 2018, z nichž však žádný nebyl řádným oznámením o zahájení řízení. Šlo o dokumenty ve formátu *pdf*, nazvané jako *uvědomění zmocněnce osoby přímo postižené spácháním přestupku o konání ústního jednání v přestupkové věci – J. D., V. K. aj. Š.* (dále jen tyto osoby společně jako „cyklisté“).
3. Žalobce má za to, že žalovaný v napadeném rozhodnutí připustil, že k řádnému zaslání oznámení o zahájení řízení nedošlo. Nesouhlasí však se závěrem žalovaného, že měl povinnost na to přestupkovou komisi jakkoliv upozornovat. Blízká časová souvislost a podobnost dvou doručených zpráv vyvolala oprávněný dojem, že se jednalo o jeden a tentýž dokument, který byl druhou zprávou pouze doplněn o číslo jednací. Celou situaci zavinila přestupková komise, která nepostupovala s náležitou péčí.
4. Žalovaný nesouhlasí ani s tím, že by k zahájení přestupkového řízení došlo dne 10. 12. 2018 v rámci nařízeného ústního jednání. Zahájit správní řízení je podle § 78 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) možné kromě doručení písemného oznámení o zahájení řízení toliko jeho ústním vyhlášením. To však vůči žalobci učiněno nebylo. Zahájit řízení nelze ústním jednáním, pokud by tomu tak bylo, muselo by to být výslovně obsaženo v § 80 zákona o odpovědnosti za přestupky, který ústní jednání upravuje.
5. Žalovaný ve vyjádření k žalobě poukázal na to, že žalobce byl 15. 4. 2018 poučen Policí ČR podle § 7 zákona o některých přestupcích, což potvrdil podpisem. Dále pak 10. 12. 2018 proběhlo ústní jednání, kterého se zúčastnil jak žalobce, tak jeho právní zástupce. Na tomto ústním jednání byli o zahájení řízení poučeni. Žalobce na svých právech nebyl nikterak zkrácen. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.
6. Žalobce v replice konstatoval, že žalovaný nedoložil, že řízení o přestupku bylo zahájeno řádně buď doručením, nebo ústním vyhlášením oznámení o zahájení přestupkového řízení.

Obsah správního spisu a další skutková zjištění soudu

7. Ze správního spisu vyplývá, že předmětné řízení se týkalo incidentu v Ž. O., kam vnikli cyklisté v době, kdy byla pro veřejnost uzavřena. Žalobce se domáhal toho, aby se cyklisté legitimovali, přičemž byl dle jeho tvrzení fyzicky napaden a urážen vulgárními výrazy. Žalobce měl následně propíchnout nožem kolo jednoho z cyklistů, což podle napadeného rozhodnutí učinil proto, aby zabránil cyklistům v odjezdu bez projednání jejich vniknutí do obory. Součástí spisu přestupkové komise je jak souhlas žalobce s projednáním přestupku cyklistů (č. l. 40, 45, 50), tak souhlas cyklistů s projednáním přestupku žalobce (č. l. 37). Žalobce tedy ve věci vystupoval ve dvojím postavení, a to jako osoba přímo postižená spácháním přestupku a současně osoba minimálně podezřelá ze spáchání přestupku, případně osoba obviněná.
8. Součástí spisu přestupkové komise (č. l. 66) je oznámení o zahájení řízení o přestupku z moci úřední a předvolání k ústnímu jednání ze dne 20. 11. 2018, jehož obsahem je oznámení o zahájení řízení proti žalobci ve smyslu § 78 a § 79 zákona o odpovědnosti za přestupky. Skutek je specifikován a právně hodnocen shodně jako v prvostupňovém rozhodnutí. Dokument obsahuje poučení o právech podle § 33 odst. 1, § 36 odst. 1, 2 a 3, § 38, § 55, § 59 a § 72 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“) a podle § 80 odst. 4, § 82 odst. 2 a 3 a § 86 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, stejně jako o právu sdělit správnímu orgánu okolnosti o osobních poměrech a možnosti seznámit se s podklady rozhodnutí a vyjádřit se k nim před jeho vydáním. Průkaz doručení tohoto oznámení (jak bezprostředně po jeho vyhotovení, tak i kdykoliv později) ve správním spise však chybí.
9. Součástí spisu přestupkové komise (č. l. 67) je pak uvědomení právního zástupce žalobce jako zmocněnce osoby přímo postižené spácháním přestupku o konání ústního jednání v přestupkové věci cyklistů ze dne 20. 11. 2018.
10. Na č. l. 75 a 76 správního spisu jsou doručeny datových zprávy ID X a ID X, kterými byly dne 20. 11. 2018 zástupci žalobce doručeny zprávy s označením věci „*Vyrozumění zmocněnce OPPSP D.*“ a „*Vyrozumění zmocněnce obviněného D.*“. Obsah datových zpráv (např. ve formátu *zfo*) se však ve správním spise nenachází a soudu nebyl předložen.
11. Dle protokolu založeného na č. l. 85 spisu přestupkové komise se ústního projednání přestupku dne 10. 12. 2018 zúčastnil jak žalobce, tak jeho právní zástupce. Žalobce byl v rámci něj před protokolací ústního jednání poučen jako obviněný a toto poučení podepsal (str. 2 protokolu). Dále v přestupkové věci žalobce jako obviněného, která je v protokolu označena popisem skutku a právní kvalifikací shodně jako v prvostupňovém rozhodnutí, byl žalobce za účasti svého právního zástupce (advokátního koncipienta přítomného na základě substituční plné moci ze dne 28. 5. 2018, udělené *ve věci J. D. podezřelého ze spáchání přestupku podle § 8 odst. 1 písm. a) bod 4 zákona o některých přestupcích* – viz č. l. 184 spisu přestupkové komise) poučen o právech podle § 31, § 33, § 36 odst. 1-4, § 38 odst. 1 a 4, § 50 odst. 2, § 52, § 79 odst. 6 správního řádu a § 82 odst. 1 až 3 zákona o odpovědnosti za přestupky (srov. str. 16 protokolu). Žalobce nevyužil svého práva nevypovídat a k přestupku se podrobně vyjádřil. Proříznutí pneumatiky potvrdil a způsobenou škodu při ústním jednání uhradil. Komise na ústním jednání provedla dokazování listinnými důkazy a žalobce byl seznámen s podklady pro rozhodnutí, ke kterým se na místě nevyjádřil (srov. str. 21-23 protokolu). Proti konání ústního jednání žalobce ani jeho přítomný právní zástupce nic nenamítal.

12. Prvostupňovým rozhodnutím byl dne 22. 7. 2019 žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal odvolání. Žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval, že oznámení o zahájení řízení nebylo žalobci doručeno dne 20. 11. 2019 (což je zjevná chyba v psaní a žalovaný dle soudu míní 20. 11. 2018) řádně a ze strany přestupkové komise došlo k pochybení. Poukázal však na to, že si právní zástupce žalobce musel být vědom, že taková písemnost měla být doručena a v rámci řádného hájení práv svého klienta mohl a dokonce měl sám ihned činit kroky k odstranění tohoto pochybení a ne je účelově ignorovat. Měl si být vědom, jaký je rozdíl mezi „OPPSP“ a osobou „obviněného“ a pokud mu byly doručeny dva podobné dokumenty s názvem „*uvědomění zmocněnce osoby přímo postižené spácháním přestupku o konání ústního jednání*“ v přestupkové věci cyklistů, jednou v datové zprávě nazvané jako „*vyrozumění zmocněnce OPPSP D.*“ a podruhé „*vyrozumění zmocněnce obviněného D.*“, měl se obrátit na přestupkovou komisi k odstranění nedostatku. Jednoznačně však bylo přestupkové řízení zahájeno nejpozději dne 10. 12. 2018, a to v rámci nařízeného ústního jednání, kam se žalobce se svým právním zástupcem dostavil a byl o řádně poučen jako obviněný a seznámen s popisem skutku i právní kvalifikací, jak vyžaduje § 78 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky. Tento úkon je nutno považovat za ústní vyhlášení podle § 78 odst. 2 téhož zákona. Proti konání ústního jednání pak žalobce ani jeho právní zástupce nijak neprotestoval, a to i přesto, že prvostupňové rozhodnutí bylo vydáno až po sedmi měsících. Žalovaný uzavřel, že k prekluzi přestupku nedošlo. Napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno 8. 11. 2019.

Splnění procesních podmínek

13. Soud nejprve ověřil, že žaloba byla podána včas, po vyčerpání opravných prostředků, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud proto přistoupil k věcnému projednání žaloby. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, v rozsahu napadených výroků a v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
14. Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání, neboť žalobce s tím souhlasil výslovně a žalovaný implicitně ve smyslu § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s., když se v soudem stanovené lhůtě nevyjádřil, že s rozhodnutím bez nařízení jednání nesouhlasí. Dokazování soud neprováděl. Důkazní návrhy žalobce soud zamítl jako nadbytečné, neboť se týkaly dokumentů obsažených ve správním spise. Skutečnosti obsažené ve správním spisu přitom není nutné dokazovat ve smyslu § 52 s. ř. s. (srov. např. rozsudek NSS ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS).

Posouzení věci soudem

15. Podle § 78 odst. 2 a 3 zákona o odpovědnosti za přestupky je řízení o přestupku *zahájeno doručením oznámení o zahájení řízení podezřelému z přestupku nebo ústním vyhlášením takového oznámení. O ústním vyhlášení oznámení o zahájení řízení vydá správní orgán účastníkům řízení na požádání potvrzení. Společné řízení je zahájeno doručením oznámení o zahájení řízení všem podezřelým z přestupku. Oznámení o zahájení řízení o přestupku obsahuje popis skutku, o kterém má být v řízení rozhodováno, a jeho předběžnou právní kvalifikaci* (zvýrazněno soudem).
16. Podle § 16 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o advokacii“) je advokát *povinen chránit a prosazovat práva a oprávněné zájmy*

klienta a řídit se jeho pokyny. Pokyny klienta však není vázán, jsou-li v rozporu s právním nebo stavovským předpisem; o tom je advokát povinen klienta přiměřeně poučit. Při výkonu advokacie je advokát povinen jednat čestně a svědomitě; je povinen využívat důsledně všechny zákonné prostředky a v jejich rámci uplatnit v zájmu klienta vše, co podle svého přesvědčení pokládá za prospěšné (zvýrazněno soudem).

17. Z podkladů ve spise dostupných nevyplývá, že by řízení vůči žalobci bylo zahájeno dne 20. 11. 2018 zasláním jednoznačně formulovaného oznámení o zahájení řízení. Vzhledem k tomu, že žalobce v dané věci vystupuje ve dvojím postavení, mohl se legitimně domnívat, že podání ze dne 20. 11. 2018 se netýká jeho přestupkové odpovědnosti, ale toliko práv vyplývajících z jeho pozice osoby přímo postižené spácháním přestupku cyklistů. Závalu v doručení ostatně připustil i sám žalovaný. Žalovanému nelze přisvědčit v tom, že by měl žalobce či jeho právní zástupce povinnost upozorňovat přestupkovou komisi na její procesní pochybení, která mohou vést ke zmaření přestupkového řízení. Je tomu právě naopak. Obviněný nemá povinnost činit v přestupkovém řízení nic, může se hájit, jak uzná za vhodné, může zůstat i zcela pasivní (srov. např. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 2. 5. 2017, č. j. 10 As 24/2015-71). To platí tím spíše, pokud přestupkové řízení jako takové formálně ještě ani nebylo zahájeno. Advokát pak není pomocníkem správního orgánu, ale poskytuje právní pomoc klientovi, jehož pokyny je – v mezích zákona a stavovské etiky – vázán (srov. výše citované ustanovení zákona o advokacii). Není myslitelné, aby advokát postupoval ke škodě klienta a v rozporu s jeho zájmy se fakticky hlásil o to, aby byl žalobce formálně správně obviněn. Soud tedy odmítá závěry žalovaného, které přenášejí odpovědnost za dané pochybení na žalobce. Řízení ve vztahu k žalobci dne 20. 11. 2018 zahájeno nebylo.
18. Jinak je tomu však v případě ústního jednání, které se konalo 10. 12. 2018 za účasti žalobce a právního profesionála jako jeho zástupce. Vzhledem k tomu, že přestupková komise považovala řízení za zahájené, patrně nezaznělo výslovné oznámení o zahájení řízení o přestupku. Soud však má za to, že z protokolu o tomto ústním jednání vyplývá, že veškeré podstatné náležitosti vyžadované § 78 zákona o odpovědnosti za přestupky byly naplněny a písemně i zaznamenány do protokolu. Zákon při tom na podobu ústního vyhlášení neklade bližší nároky a vyžaduje pouze, aby bylo obviněnému oznámeno, jaké jednání je mu kladeno za vinu (popis skutku a jeho právní kvalifikace), k čemuž dle výše citovaných pasáží protokolu jednoznačně došlo. Smyslem oznámení obvinění je jednoznačné určení skutku uvedením místa, času a způsobu spáchání, popřípadě i uvedením jiných skutečností, jichž je třeba k tomu, aby nemohl být zaměněn s jiným (srov. analogicky usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 1. 2008, č. j. 2 As 34/2006-73), což má význam pro vedení obhajoby (aby obviněný věděl, vůči čemu se má vlastně hájit) i pro předcházení případného nepřipustného dvojího stíhání za stejný skutek.
19. I pokud by bylo možné připustit, že se žalobce k ústnímu jednání dne 10. 12. 2018 dostavil toliko jako osoba přímo postižená spácháním přestupku a netušil, že má být projednáváno i obvinění proti němu, před započítáním ústního jednání byl žalobce poučen jako osoba obviněná a nejpozději v jeho průběhu jí bylo fakticky oznámeno, z čeho je obviněna. V reakci na toto oznámení žalobce ani za účasti svého právního zástupce (jehož přítomnosti soud přikládá zvláštní význam) ničeho nenamítal proti dosavadnímu postupu, nepožadoval zopakování jakýchkoliv úkonů a dokonce sám jako obviněný vypovídal. Bez připomínek pak žalobce (jeho právního zástupce) protokol na více místech podepsal, přičemž u jeho jména se zhusta používá označení „obviněný“.

20. Ačkoliv výše uvedený postup nelze považovat za plně souladný se zákonem, v jeho důsledku nebylo zasaženo do procesních práv žalobce. Žalobce byl o nich v protokolu ostatně poučen obdobným způsobem jako ve spise obsaženém písemném oznámení o zahájení řízení, které mu však nebylo doručeno. Jediný nedostatek by bylo možné spatřovat v tom, že nebyla zachována lhůta pro přípravu na jednání vyžadovaná § 59 správního řádu, podle kterého *předvolání musí být písemné a doručuje se do vlastních rukou s dostatečným, zpravidla nejméně pětidenním předstihem. V předvolání musí být uvedeno, kdo, kdy, kam, v jaké věci a z jakého důvodu se má dostavit a jaké jsou právní následky v případě, že se nedostaví*. Žalobce však, jak již bylo řečeno, proti konání ústního jednání nic nenamítal (a to ani přímo při něm ani v odvolání proti prvostupňovému řízení ani v nyní projednávané žalobě) a měl před vydáním prvostupňového rozhodnutí dostatek času k případnému doplnění svého vyjádření nebo navržení dalšího dokazování. Nové skutečnosti nebo důkazy mohl ostatně uvádět i v odvolání (srov. § 97 odst. 1 větu první zákona o odpovědnosti za přestupky). Soud znovu opakuje, že žalobce byl při ústním jednání dne 10. 12. 2018 právně zastoupen, přičemž z textu substituční plné moci jasné vyplývá, že právní zástupce věděl, že žalobce vystupuje minimálně jako osoba podezřelá ze spáchání přestupku a pokud k oznámení o zahájení přestupkového řízení doposud nedošlo, dojít k němu může i při ústním jednání, na což byl či alespoň měl být připraven.
21. Uvedenou námitku tedy soud považuje za čistě účelovou, jejímž jediným cílem je dosažení zániku odpovědnosti za přestupku z důvodů uplynutí prekluzivní doby, jak upravují § 29 až § 32 zákona o odpovědnosti za přestupky. Podle těchto ustanovení odpovědnost za přestupek zaniká mimo jiné uplynutím promlčecí doby, která činí u přestupků, za které zákon nestanoví sazbu pokuty, jejíž horní hranice by činila alespoň 100 000 Kč, jeden rok. O takový přestupek v dané věci jde, neboť § 8 odst. 4 zákona o některých přestupcích stanoví, že za projednávaný přestupek lze uložit pokutu do 50 000 Kč. Dle citovaných ustanovení zákona o odpovědnosti za přestupky *promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po dni spáchání přestupku; dnem spáchání přestupku se rozumí den, kdy došlo k ukončení jednání, kterým byl přestupek spáchán. Promlčecí doba se přerušuje mimo jiné oznámením o zahájení řízení o přestupku a vydáním rozhodnutí, jímž je obviněný uznán vinným. Přerušením promlčecí doby počíná promlčecí doba nová. Byla-li promlčecí doba přerušena, odpovědnost za přestupek zaniká nejpozději tři roky od jeho spáchání*.
22. Důvodem pro zánik odpovědnosti uplynutím tzv. promlčecí doby je v zásadě minimalizace až zánik společenské škodlivosti (a tudíž i zájmu na projednání a potrestání) protiprávního jednání plynoucí z běhu času (což platí jak směrem k potřebě individuální prevence, tak prevence generální) /srov. BOHADLO, David. Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich: komentář. Praha: Wolters Kluwer, 2018, § 29/. Institut promlčení (fakticky prekluze) posiluje právní jistotu účastníků a ve svém důsledku přispívá k urychlení postupů orgánů veřejné moci při správním trestání. Stanovení časových limitů pro uložení trestu však nemá samoučelně sankcionovat jakákoliv procesní pochybení správních orgánů. V daném případě nebyl správní orgán nečinný, vůči žalobci vystupoval a minimálně od ústního jednání dne 10. 12. 2018 jasným způsobem žalobci sdělil, co přesně je mu kladeno za vinu. Společenská škodlivost projednávaného protiprávního jednání nebyla formou oznámení zahájení řízení o přestupku nijak dotčena. Průběh výše uvedeného ústního jednání je proto nutné považovat za oznámení o zahájení řízení o přestupku s vlivem na běh promlčecí doby ve smyslu § 32 odst. 2 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky.

23. Roční promlčení doba počala běžet 16. 4. 2018. Jelikož bylo před jejím uplynutím dne 10. 12. 2018 oznámeno zahájení řízení o přestupku, došlo k přerušení promlčecí doby a dne 11. 12. 2018 počala běžet nová roční promlčecí doba. Následně bylo opět před uplynutím doby dne 22. 7. 2019 vydáno prvostupňové rozhodnutí a došlo tak opět k přerušení promlčecí doby a 23. 7. 2019 počala běžet nová roční promlčecí doba, v jejímž rámci prvostupňové rozhodnutí nabylo ve spojení s napadeným rozhodnutím dne 8. 11. 2019 právní moci. Došlo k tomu i v rámci maximální tříleté promlčecí doby, která by uplynula až 16. 4. 2021. Odpovědnost žalobce za přestupek tedy nezanikla. Žalobní bod tedy není důvodný.

Závěr a náklady řízení

24. Jelikož soud neshledal žádný žalobní bod důvodným a ani nezjistil vady, ke kterým by musel přihlédnout z úřední povinnosti, zamítl žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
25. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Jelikož procesně úspěšnému žalovanému náklady řízení nevznikly, nepřiznal náhradu nákladů žádnému z účastníků.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze vygenerovat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 27. listopadu 2020

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
soudkyně